

## KONINKRIJK BELGIE

-----

## ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 11 mei 1999 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving", heeft op 22 juni 1999 het volgende advies gegeven :

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

\*

\*                      \*

#### STREKKING VAN HET ONTWERP

Artikel 76, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, bepaalt dat de Vlaamse regering een lijst opstelt van de evenementen die van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht en die, om die reden, niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op de kosteloze televisie kan volgen. De Vlaamse regering dient voorts te bepalen of deze evenementen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving dan wel, waar nodig of passend om objectieve redenen van

.../...

algemeen belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving beschikbaar moeten zijn (1).

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe uitvoering te geven aan het voornoemde artikel 76, § 1.

Het ontwerp somt de evenementen op die beschouwd worden als evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving. Het gaat, op één uitzondering na, om sport-evenementen (artikel 2, § 1).

Al die evenementen moeten in beginsel beschikbaar zijn voor een volledige rechtstreekse verslaggeving. Enkel in bepaalde omstandigheden is het voldoende dat die evenementen beschikbaar zijn voor een gedeeltelijke rechtstreekse of een volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving (artikel 2, § 2).

- 
- (1) Die bepalingen vormen de omzetting in het interne recht van artikel 3bis, lid 1, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten, ingevoegd bij richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997.

Artikel 3bis, lid 3, bevat bepalingen i.v.m. de gevolgen van de lijsten van evenementen, door elk van de lidstaten opgesteld, voor de overige lidstaten van de Europese Gemeenschap. Die bepalingen worden omgezet in artikel 76, § 2, van de gecoördineerde decreten. De aandacht van de stellers van het ontwerp wordt erop gevestigd dat, overeenkomstig artikel 3bis, lid 2, van de richtlijn, de lidstaten de Europese Commissie terstond in kennis moeten stellen van de maatregelen die zij i.v.m. evenementen hebben genomen.

.../...

Het ontwerp bepaalt voorts dat de exclusieve rechten op de bedoelde evenementen niet zodanig uitgeoefend kunnen worden dat ze een belangrijk deel van de bevolking verhinderen deze evenementen (rechtstreeks of in uitgestelde verslaggeving, naar gelang van het geval) te volgen op kosteloze televisie. Dit houdt in dat het evenement uitgezonden moet kunnen worden door een televisieomroep waarvan de programma's door alle Vlaamse kabelmaatschappijen worden verspreid of in geheel Vlaanderen via de ether te ontvangen zijn; bovendien mag er voor de ontvangst van het betrokken programma geen extra betaling bovenop de prijs van het kabelabonnement en het kijk- en luistergeld gevraagd worden (artikel 3).

Regionale omroepen en vooral betaalomroepen voldoen niet aan die vereisten. Dit betekent niet dat zij geen exclusieve rechten kunnen verwerven. Wel bepaalt het ontwerp dat die omroepen zulke rechten niet kunnen uitoefenen als zij geen overeenkomst hebben gesloten met een televisieomroep die wèl aan de vereisten voldoet. Daartoe kunnen zij aan die omroepen sublicenties verlenen tegen redelijke marktprijzen. Indien geen enkele omroep bereid gevonden wordt om een sublicentie te nemen, mag de regionale omroep of de betaalomroep zijn exclusieve rechten zonder meer uitoefenen, ook al kan de hele bevolking het evenement dan niet volgen op kosteloze televisie (artikel 4).

Het ontworpen besluit is van toepassing op de overeenkomsten betreffende exclusieve rechten, gesloten na 30 juli 1997 (artikel 5).

.../...

## ONDERZOEK VAN DE TEKST

### Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef schrijve men :  
"..., inzonderheid op artikel 76, § 1, vervangen bij het  
decreet van 28 april 1998".

2. Het derde lid dient vervangen te worden door de  
volgende leden :

"Gelet op de beslissing van de Vlaamse regering van  
4 mei 1999 over het verzoek aan de Raad van State om advies  
te geven binnen een termijn van een maand;".

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven  
op 22 juni 1999, met toepassing van artikel 84, eerste lid,  
1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;".

### Artikel 1

Dit artikel bepaalt aan welke voorwaarden een  
evenement moet voldoen om beschouwd te kunnen worden als een  
evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving.

Artikel 76, § 1, van de gecoördineerde decreten  
draagt aan de Vlaamse regering enkel de bevoegdheid op om  
een lijst van evenementen vast te stellen, niet om de  
criteria te bepalen waaraan evenementen moeten voldoen.

.../...

Kennelijk gelden de bepalingen van artikel 1 van het ontwerp dan ook louter als een verantwoording voor de keuze van de evenementen opgesomd in artikel 2, § 1. Aangezien enkel uit die lijst rechtsgevolgen voortvloeien, en niet uit de bepalingen van artikel 1, dient artikel 1, bij gebreke van enige normatieve betekenis, uit het ontwerp weggelaten te worden (1).

## Artikel 2

1. Op grond van artikel 76, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie beschikt de Vlaamse regering over een discretionaire bevoegdheid om de lijst van evenementen vast te stellen en om te bepalen of ze voor rechtstreekse dan wel uitgestelde verslaggeving beschikbaar moeten zijn. In de uitoefening van die bevoegdheid moet de regering nochtans de grenzen in acht nemen, die aan haar optreden gesteld worden door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, i.h.b. het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

1.1. Wat de lijst van de evenementen betreft (artikel 2, § 1, van het ontwerp), dienen de stellers van het ontwerp rekening te houden met de noodzaak om, ter bescherming van de houders van exclusieve rechten, die lijst niet nodeloos lang te maken. Bij gebrek aan inzicht in alle relevante gegevens, is het de Raad van State niet mogelijk in dit verband een oordeel uit te spreken.

---

(1) Hoogstens zouden de bepalingen ervan omgevormd kunnen worden tot een overweging in de aanhef.

1.2. Wat de vereisten inzake de beschikbaarheid van de evenementen voor het grote publiek betreft (artikel 2, § 2, van het ontwerp), stelt de Raad van State vast dat geopteerd wordt voor het beginsel van de volledige rechtstreekse verslaggeving, en dat slechts in bepaalde omstandigheden een gedeeltelijke rechtstreekse of een volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving voldoende is. Ook in dit opzicht kan de Raad van State, bij gebrek aan inzicht in de relevante feitelijke gegevens, zich niet uitspreken over het redelijk karakter van die regeling, en dient hij zich ertoe te beperken de aandacht van de stellers van het ontwerp te vestigen op de noodzaak om aan de houders van exclusieve rechten geen strengere beperkingen op te leggen dan nodig om het door de decreetgever beoogde doel te bereiken.

2. Volgens artikel 2, § 2, eerste lid, moeten de evenementen "beschikbaar" zijn voor een volledige rechtstreekse verslaggeving. In de in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde gevallen is, volgens het derde lid, een gedeeltelijke rechtstreekse of een volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving "gewaarborgd".

Aldus geformuleerd, wekken die bepalingen de indruk dat de evenementen in elk geval uitgezonden moeten worden op een zodanige wijze dat een belangrijk deel van de bevolking ze op kosteloze televisie kan volgen. Zoals o.m. uit artikel 4, § 3, van het ontwerp blijkt, zijn zodanige uitzendingen echter niet gewaarborgd. De stellers van het ontwerp zouden dan ook moeten nagaan of artikel 2, § 2, niet zo geformuleerd kan worden dat daaruit duidelijker blijkt

.../...

dat het gaat om het louter creëren van mogelijkheden, met name in het geval dat exclusieve rechten zijn toegekend (1).

Ook blijkt uit artikel 2, § 2, derde lid, niet of de houder van de exclusieve rechten, in de in die bepaling bedoelde gevallen, zelf kan kiezen of het evenement het voorwerp zal uitmaken van een gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving, een volledige uitgestelde verslaggeving of een gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving, dan wel of de keuze tussen die drie soorten verslaggeving toekomt aan de omroep die met de houder van de exclusieve rechten een overeenkomst sluit. Ook op dit punt dient artikel 2, § 2, gepreciseerd te worden.

3. In elk geval vervange men in artikel 2, § 2, derde lid, de woorden "sub 1° en 2°" door "bedoeld in het tweede lid".

### Artikel 3

In het tweede lid, 2°, vervange men de woorden "en of het kijk- en luistergeld" door "en het kijk- en luistergeld".

---

(1) Zo zou er bijvoorbeeld aan gedacht kunnen worden om de bepalingen van artikel 2, § 2, op te nemen in artikel 3. In artikel 3, eerste lid, wordt immers op een duidelijke wijze aangegeven wat de draagwijdte is van de ontworpen regeling; de bepaling van artikel 2, § 2, zou als een nadere uitwerking van het in artikel 3, eerste lid, vervatte beginsel geconcipieerd kunnen worden.

#### Artikel 4

1. In paragraaf 1 is sprake van televisieomroepen "die exclusieve uitzendrechten verwerven".

In de tekst zou gepreciseerd moeten worden dat het gaat om exclusieve rechten voor uitzending in het Nederlandse taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

De tekst lijkt ook onvoldoende rekening te houden met de hypothese dat er, m.b.t. een bepaald evenement, uitzendrechten zijn verleend aan meer dan één televisieomroep (1).

2. Volgens paragraaf 2 kunnen, "voor de toepassing van § 1, ... de betrokken omroepen sublicenties afsluiten tegen redelijke marktprijzen".

Het zou duidelijker zijn te bepalen dat, om te voldoen aan het vereiste bedoeld in paragraaf 1, de televisieomroepen die exclusieve uitzendrechten hebben sublicenties kunnen verlenen aan omroepen die voldoen aan de bepalingen van artikel 3.

---

(1) In een dergelijk geval is het voldoende, zoals door de gemachtigde ambtenaar is bevestigd, dat één van de omroepen dan uitzendt op een wijze als bepaald in het ontwerp.

3. In paragraaf 3 vervange men de woorden "sub-licenties af te sluiten" door "een sublicentie te nemen".

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |              |                     |
|----------|--------------|---------------------|
| de Heren | W. DEROOVER, | kamervoorzitter,    |
|          | D. ALBRECHT, | staatsraden,        |
|          | P. LEMMENS,  |                     |
|          | A. ALEN,     | assessoren van de   |
|          | H. COUSY,    | afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | F. LIEVENS,  | griffier.           |

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER